

TỪ TRÊN THÁNH GIÁ NHÌN XUỐNG

**Từ trên thánh giá nhìn xuống,
Chúa Giêsu thấy những ai ?**

.2. GIOAN VÀ CÁC TÔNG ĐỒ KHÁC

Từ trên Thánh Giá nhìn xuống, Chúa Giêsu nhìn thấy các tông đồ của Người.

Giờ này họ đang ở đâu ? Chỉ còn một người đang ở gần Người. Đó là Gioan, tông đồ trẻ nhất và cũng trung thành nhất. Tất cả những người khác thì đã lui trốn trong các con hẻm thành Giêrusalem, trong nhà những người quen hoặc chạy xa ra vùng ngoại ô... Họ sợ bị bắt, bị bỏ tù, bị kết án vì tội thân thiết với Đức Giêsu...

Nhưng tại sao họ trở thành như vậy ? Những sự việc gì xảy ra trong mấy ngày qua đã xô đẩy họ đến tình trạng này vậy ?

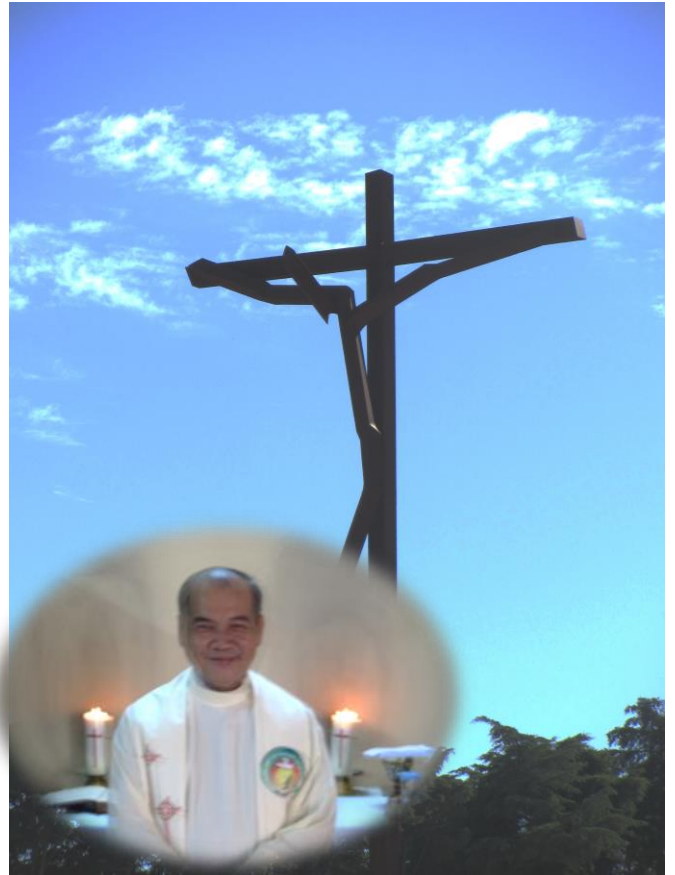
Trước đây họ đã từng hăng hái theo Người vì thấy Người làm nhiều phép lạ và dân chúng nườm nượp kéo theo... Dân còn rước Người khải hoàn tiến vào thành Giêrusalem như một ông vua nữa... Thế nhưng khi Chúa Giêsu nói Người đến để cứu loài người khỏi tội lỗi, Người phải chịu nạn chịu chết... thì họ không còn hiểu nổi nữa...

Trong bữa ăn cuối cùng, Chúa Giêsu báo là một người trong nhóm họ sắp phản bội Người và Người chỉ còn ở với họ vài giờ nữa thôi... Tiếp đến Người dẫn họ vào Vườn Cây Dầu. Họ đã thiếp ngủ, vì mệt, vì thất vọng chán nản. Đến nỗi Chúa Giêsu phải xin ba tông đồ thân cận nhất là Phêrô, Giacôbê và Gioan cố gắng thức và cầu nguyện với Người. Nhưng ngay cả ba anh này cũng ngủ. Thế là Chúa Giêsu thức và cầu nguyện một mình. Người nghĩ đến bao cực hình đang chờ đón Người, nhất là bao tội lỗi loài người mà Người phải chịu khổ chịu chết để đền thay: tội gian dối, tội bất công, tội dâm ô, tội đối xử ác độc, tội chiến tranh, tội giết người, tội phá thai... tất cả tội lỗi loài người từ tạo thiên lập địa cho đến tận thế... Người lo buồn khủng khiếp đến nỗi ngã quỵ xuống, mồ hôi hòa với máu vã ra khiến Người như hấp hối sắp chết... Đang lúc đó thì các tông đồ vẫn ngủ say...

Chúa Giêsu đứng lên đến gọi họ thức, vì Giuđa đang dẫn toán lính đến. Các tông đồ giật mình, mở mắt ra, thấy chung quanh toàn là lính vũ trang, và có cả Giuđa ở với chúng..

Phêrô cố chống cự... Nhưng đòn chống trả của Phêrô chẳng có ý nghĩa gì... Còn Chúa Giêsu thì, thay vì làm một phép lạ gì đó, lại xuôi tay cho bọn chúng bắt... Người chỉ nói đơn giản: Người mà các anh muốn bắt là tôi. Vậy hãy để cho những người này đi". Thế là chúng trói Người dẫn đi. Còn các tông đồ thì chạy

trốn. Một mình Gioan can đảm đi theo Người xa xa... Gioan theo sát những diễn biến.. cho đến chiều Thứ Sáu lên ngọn đồi Canvê... Một mình Gioan trong nhóm 12.

Từ trên Thánh Giá nhìn xuống, Chúa Giêsu cũng nhìn thấy tôi.

1. Phải chăng thi thoảng vào những lúc nào đó tôi ngừng không sống đạo nữa, vì thấy phiền quá, thấy khó quá, hay vì thấy có những việc khác cần làm hơn như học hành, giải trí, làm ăn v.v. ?

2. Phải chăng có những lúc tôi để việc sống đạo sang một bên vì thấy chung quanh tôi đa số đều không cùng tín ngưỡng, ngay cả những tín hữu cũng đã nguội lạnh rồi, nhiều người khác tín ngưỡng hoặc vô tín ngưỡng thì công kích ? Tôi sợ bị người ta chê là ngu dại... Sợ sống không giống ai... Sợ bị chê cười... Sợ bị mất việc... ?

3. Hay phải chăng tôi giống như Thánh Gioan: mặc cho thiên hạ nói ngả nói nghiêng, mặc cho bao nguy hiểm sẵn chờ, tôi vẫn kiên trì theo bước chân Chúa ?

